

vinkler: den erhvervsmaessige, den trafikmaessige og den miljomaessige.

Der skal ikke herske tvivl om, at ogsa Socialdemokratiet onsker et blomstrende liv pa landet, men ikke for enhver pris, og vi vil ikke have det abne landskab spoleret af virksomheder og dermed folgende skiltning.

Beslutningsforslaget henviser til regeringens betaenkning fra 1997 om landdistrikternes udviklingsmuligheder. Men her misbruges betaenkningen, idet henvisningen til, at det er regeringens overordnede onske, at landdistrikterne udvikler sig til levedygtige omraader, forsoges brugt som loftestang for en udvikling i det abne land. I beslutningsforslaget onskes adgang til opsaettelse af skilte ved virksomheders indkoersel, ved vejudmundinger eller vejkryds, mens regeringen i langt hojere grad onsker udviklingen fremmet i landsbyerne, hvor skiltebehovet naturligvis er dækket ind.

Hvis forslagsstillernes onsker efterkommes, abnes der f.eks. op for, at alle sma virksomheder, der har etableret sig i tomme landbrugsejendomme, yderligere kan blive skilte dækket, og vi taler derfor om en helt ny skiltepolitik.

Det er naturligt, at de erhvervsdrivende onsker en skiltning, der leder kunden pa vej, men i praksis vil det vaere saaledes, at hvis skiltene skal have den onskede effekt, skal de vaere af en vis stoerrelse og tilstraekkkeligt oplysende og reklamerende, og vi kommer derfor nemt til at bevaerge os ud pa den glidebane, hvor vi naermer os de skræmmelandskaber, som vi alle har moedt i udlandet. Netop pa dette punkt er det en befrielse at komme hjem til gamle Danmark og registrere, at vi da heldigvis tager haend om vores smukke land.

Beslutningsforslaget opererer ganske vist med sma, fikse skilte, men jeg mener ikke, at denne loesning er realistisk, hvis de skal have den onskede effekt og ikke oge trafikrisikoen. Det er bestemt ikke smart, hvis bilisterne alt for sent faar oje pa det lille, fikse skilt og derfor overrasket bremses op. Sma skilte kraever forvarsel om »200 m til«, »100 m til« osv., og jeg kan godt forsta, hvis Vejdirektoratet ikke mener, at en saadan skilteforoegelse er hensigtsmaessig.

Erhvervsvirksomheder pa landet, aegsalg, salg af gronsager, planteskoler osv. har i hoj grad deres faste kundekredse, og disse virksomheder benytter desuden ofte de lokale annonceaviser til at goere opmaerksom pa deres eksistens. I en saadan annoncering staar der naturligvis en adresse, som alle maalttede kunder kan bruge i deres

sogning. Sa det er kun impulskoeb og turistkoeb, man kan vaere bekymret for at ga glip af. Og her mener jeg, at det af ministeren naevnte forslag om et elektronisk trafikinformationssystem kunne vaere en god loesning.

Socialdemokratiet er abent over for at udvikle og afproever nye maader til at imodekomme de behov, som erhvervene i landdistriktomraaderne melder ud. Og vi vil i hvert fald gerne se et saadant informationssystem afprovet, inden vi kaster os ud i en lempelse af tilladelse til skiltning i det abne land. Med denne begrundelse og med det overordnede formaal, at vi vil beskytte det abne land, afviser vi beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Informere og oplyse, ja. Reklamere, siger fru Lis Greibe. Det tror jeg ikke der er nogen af dem, der har arbejdet med det, som mener. Der er jo altsa nogle, der har siddet i aarevis og diskuteret det her. Der er endda nogle, der har lavet oplæg til det. Der er nogle, der detaljeret er gaet ned i det. Det ved jeg at fru Lis Greibe ogsa kender til.

Jeg vil nok sige, at naar fru Lis Greibe laver udlægninger af markedsmekanismer i forhold til dem, der lever pa den her maade, om, hvordan man skaber omsaetning i forhold til det her, sa er det altsa ikke et af den socialdemokratiske ordførers stærke omraader.

Jeg vil gerne sige, at forskellen i dag rundt i landet jo er, at i nogle amter staar der faktisk masser af skilte. Hr. Touborg fortalte mig, hvordan det gik meget godt oppe i hans amt, og sa viste han nogle af skiltene og fortalte om nogle af skiltene, og der kan jeg godt sige, at der kunne man godt tage hans amt og indgive nogle politianmeldelser. Sa ville der komme nogle stykker bag tremmer.

(Kort bemærkning).

Helga Moos (V):

Det var begrebet de sma, fikse skilte. Jamen sig mig engang: Alle gadenavne, staar de ikke pa sma, fikse skilte? Jeg vil gerne spoerge, med hvilken hastighed fru Lis Greibe kan koere forbi en sidevej og na at laese navnet? Er det ikke et eksempel, hvor man ma tage farten af og ikke kan koere med 80 km/t., hvis man leder efter en sidevej? Jeg skal ned pa omkring 50-60 km/t., for at jeg kan na at laese det. Og hvis det er den vej, jeg soeger, sa skal jeg faktisk laengere ned, saadan at jeg ogsa kan na at dreje, sa jeg ikke bliver noedt til at koere forbi.